

[Finansministeren.]

slaget på kommissionens udkast, men afviger dog i flere henseender væsentligt fra dette. Jeg skal i hovedtræk nævne de vigtigste afvigelser.

Forslaget medtager en meget betydningsfuld gruppe af avancer, som kommissionens udkast ikke havde medtaget, nemlig ved salg af offentlige obligationer. Det må anses for en væsentlig mangel, at fortjenester ved salg og indfrielse, herunder udtrækning, af sådanne obligationer ikke kommer under beskatning. Særlig uheldigt ville det være af den grund, at kommissionsudkastet afskaffede indkomstbeskatningen af spekulationsavancer, og dette ville medføre, at sådanne avancer for obligationers vedkommende ville blive helt skattefrie i alle tilfælde.

For de kapitalvindingsskattepligtige aktiver, hvor beskatningen vil have sin største praktiske betydning, nemlig for faste ejendomme, aktier og offentlige obligationer, går forslaget ud på, at kapitalvindingsberegningen skal foretages med udgangspunkt i værdien pr. 1. januar 1956, medmindre en højere anskaffelsessum dokumenteres. Forslaget afviger her på et meget vigtigt punkt fra kommissionsudkastet, hvorefter udgangspunktet for beregningen altid skulle være anskaffelsessummen, uanset om anskaffelsen lå mange år før lovens ikrafttræden. Den foreslåede regel medfører, at man ikke beskatter værdistigninger, der er indtrådt før lovens ikrafttræden, og at man undgår de store vanskeligheder, som ville være forbundet med at tilvejebringe oplysninger om anskaffelsessummer for aktiver, hvis erhvervelse ligger mange år tilbage i tiden.

Forslaget afviger endvidere fra kommissionens udkast ved behandling en af kapitaltab. Ifølge udkastet skulle man kunne fradrage et kapitaltab i en kapitalvinding i samme indkomstår eller i et efterfølgende indkomstår. En sådan ordning ville være særdeles upraktisk. Det må anses for vigtigt, at der kan gøres op med kapitaltab ved beskatningen for det indkomstår, hvori tabet er lidt, og forslaget går derfor ud på, at kapitaltab i et vist omfang kan fradrages i den skattepligtige indkomst i tabsåret.

En anden betydningsfuld afvigelse fra kommissionsudkastet er det endelige, at

dødsboer er medtaget i kredsen af dem, der skal svare kapitalvindingsskat. Da en meget væsentlig del af samtlige realisationer af kapitalvindingsskattepligtige aktiver netop finder sted i forbindelse med dødsbobehandlingen, må det anses for at være en væsentlig mangel ved hele ordningen, såfremt dødsboerne ikke er skattepligtige.

Afgiftssatsen er fastsat til 35 pct. af den del af den årlige kapitalvinding, som ligger ud over 1 000 kr. Herved er taget hensyn til, at marginalbeskatningen for almindelige indkomster vil ligge på op imod 30 pct., og til at indkomstskatten af aktieselskaber vil udgøre 35 pct. Ved at fastsætte samme sats i sidstnævnte tilfælde opnår man, at det for selskabers vedkommende får mindre betydning, hvorvidt en indtægt skal behandles som ordinær indtægt eller kapitalvinding. Det er endelig foreslået, at kommunerne skal erholde en fjerdedel af kapitalvindingens indbringende, bl. a. fordi visse indtægter, der hidtil har været indkomstbeskattet, nu inddrages under kapitalvindingsbeskatningen.

Jeg skal iøvrigt ikke komme ind på de mange andre ændringer i indkomstbeskatningen, som nærmere motiveres i forslaget, men vil dog nævne den foreslåede beskatning af dødsboer og baggrunden for denne. Min omtale heraf kan selvfølgelig kun berøre hovedtræk i den foreslåede ordning, idet jeg iøvrigt skal henvise til de nærmere redegørelser i bemærkningerne til forslaget.

Beskatningen til kommuner af dødsboer er ikke foreslået opretholdt, og der vil fremtidig kun blive tale om skattepligt til staten. Uden at gå i detaljer skal jeg iøvrigt fremhæve, at de gældende regler om dødsboers indkomst- og formuebeskatning til staten må anses for utilfredsstillende. Dette gælder ikke mindst indkomstbeskatningen.

Efter de gældende regler vil de fleste offentlige boer ikke blive indkomstbeskattet, og i de tilfælde, hvor skattepligt indtræder, vil den ikke omfatte hele boets indkomst. For såvel offentlige som private boer gælder, at den indkomst, som afdøde har indvundet inden dødsfaldet, men efter udløbet af det indkomstår, der har dannet grundlag for hans sidste skatteansættelse, ikke undergives beskatning. Dette er i sig selv mindre rimeligt, men det medfører yderligere, at det ikke er muligt at sikre